Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-1087
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op : 17 december 2018
Ingediend door : Consument
Tegen : Florius, gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 30 december 2019
Aard uitspraak : Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft geklaagd over de achterstand die de Bank in de maandtermijnen van de hypothecaire geldlening heeft vastgesteld. De Commissie komt tot het oordeel dat Consument onvoldoende bewijs heeft geleverd voor de stelling dat de bankadministratie niet zou kloppen. De vordering wordt daarom afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweer (de repliek);
- de laatste reactie van de Bank.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft in 2007 een hypothecaire geldlening afgesloten bij een rechtsvoorganger van de Bank. De door Consument aan de Bank verschuldigde maandtermijn van de geldlening bedraagt € 4.516,67.

In januari 2007 is Consument akkoord gegaan met de offerte waarin een verplicht gestelde automatische incasso is opgenomen.

2.2 In de op de geldlening van toepassing zijnde voorwaarden heeft de Bank in artikel 5 bepaald dat maandtermijnen uiterlijk op de vervaldatum betaald dienen te zijn. Uit artikel 7 blijkt dat Consument vertragingsrente en invorderingskosten verschuldigd is over het niet tijdig betaalde bedrag.

2.3 Met de overname van de geldlening van Direktbank naar de Bank in 2017 is het betaalmoment aangepast. De Bank heeft een vraag & antwoord module gepubliceerd, waarvan Consument kennis heeft genomen en waarin, voor zover hier relevant, het volgende is opgenomen:

> ***"Ik betaalde eerst vooraf en ga nu achteraf betalen, waarom is dat en wat betekent dat voor mij?***
> *Bij Direktbank betaalde u uw termijnbedrag voorafgaand aan de termijn. Bij Florius worden de termijnbedragen altijd pas achteraf in rekening gebracht. Dit betekent dat u door de overgang van Direktbank naar Florius pas later hoeft te betalen. Namelijk aan het eind van de termijn. Over de gehele looptijd moet uw echter net zo veel termijnbedragen betalen.*
>
> ***Waarom verandert het betaalmoment en/of rentevastperiode?***
> *Bij Florius lopen alle termijnen, leningen en rentevastperiodes vanaf de 1e van de maand tot de 1e van de maand."*

2.4 De Bank heeft een betalingsoverzicht overgelegd waarin te lezen valt dat Consument de automatische incasso's van de Bank met regelmaat storneert. Vervolgens stort Consument gedurende de maand diverse bedragen. Uit het overzicht van de Bank blijkt een achterstand van € 10.452,74, te weten twee maandtermijnen en bijkomende kosten.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert dat de betalingsachterstand ongedaan wordt gemaakt.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat zij aanvankelijk een automatische incasso heeft afgegeven, maar dat zij deze vanaf januari 2016 heeft ingetrokken.

Verder heeft Consument gesteld dat de Bank heeft gecommuniceerd dat de hypotheekrente achteraf, aan het eind van de maand, wordt betaald.
Bij de rechtsvoorganger werd aan het begin van de maand betaald. In de brieven van de Bank staat geen definitie van wat het "eind van de maand" betekent, waardoor Consument erop mocht vertrouwen dat dit conform normaal spraakgebruik betekent dat uiterlijk op de laatste dag van de maand betaald moet zijn. De Bank legt haar bepalingen ten onrechte uit zodat de hypotheektermijn van november op 1 december betaald moet zijn.

Consument heeft daarnaast gesteld dat de achterstanden zoals die door de Bank zijn berekend niet kunnen kloppen en heeft om opheldering van de berekende achterstand gevraagd.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De centrale vraag die de Commissie te beantwoorden heeft, is of de uitleg van Consument ten aanzien van het betaalmoment dient te worden gevolgd. Daarbij merkt de Commissie op dat Consument per maand betaalt en de termijn dus de maandtermijn is.

4.2 Voordat de rechtsovergang plaatsvond, betaalde Consument de termijn vooruit. Na de rechtsovergang wordt de termijn achteraf betaald. Consument heeft gesteld dat dit aldus moet worden uitgelegd dat er uiterlijk aan het eind van de volgende maand betaald zou moeten worden. Dit is een uitleg die door de Commissie niet gevolgd wordt. Uit de vraag & antwoord module, waaruit in overweging 2.3 is geciteerd, volgt dat de termijn tot de eerste dag van de volgende maand loopt. Tevens staat daarin duidelijk opgenomen dat er achteraf, aan het eind van de termijn, betaald moet worden. Naar het oordeel van de Commissie staat dit geen andere interpretatie toe dan die waarin de termijn verschuldigd is op de eerste dag van de daarop volgende maand. Dit betreft de vervaldag uit de voorwaarden, waarnaar in overweging 2.2 werd verwezen.

4.3 Doordat Consument de betalingen niet verricht uiterlijk op de daarvoor geldende vervaldag, maar op latere momenten, mocht de Bank kosten in rekening brengen. Dat Consument telkens wisselende betalingen verricht en de automatische incasso's storneert, zorgt ervoor dat de Bank aanspraak maakt op de kosten die deze te late betalingen mee

brengen.

4.4 Tot slot wordt in dit verband opgemerkt dat de Bank een uitgebreide uitdraai van de bankadministratie heeft overgelegd, die tot bewijs strekt van de opbouw van de achterstand. Zie daarvoor artikel 18 van de Algemene Bankvoorwaarden. Dit laat onverlet de mogelijkheid van Consument om tegenbewijs te leveren, bijvoorbeeld door gemotiveerd aan te geven op welk punt de administratie van de Bank niet klopt en waarom. Dit heeft Consument echter nagelaten, waardoor als vaststaand moet worden aangenomen dat de bankadministratie de correcte weergave van de feiten vormt.

4.5 De Commissie concludeert dat de vordering dient te worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.